

Kapitel 1

Joel Strinnlöf vaknade tidigt, suckade och tänkte att idag skulle allting ske för sista gången.

Han gick in på toaletten. Kissade. Betraktade sitt ansikte i spegeln. Drog ner huden under ena ögat. Rödsprängt.

Kanske inte så konstigt

Han hade inte sovit mycket.

Han tog upp tandborsten, drog på tandkräm och tittade på

den. Sista gången han borstade tänderna.

Han suckade på nytt.

Så det var ju meningslöst. Egentligen.

Men det var ju samtidigt märkligt svårt att låta bli, när man hade gjort det varje morgon i nästan sextio års tid.

Gunilla satt vid köksbordet med kaffe och morgontidningen framför sig.

Han kysste henne på kinden.

Dagen fick börja som vanligt med kaffe och ostsmörgås. Vad skulle han annars göra?

– Har du något planerat idag? frågade Gunilla.

– Nej, sa han.

Vad skulle han annars säga?

– Du minns att jag blir sen i kväll?

När hon skulle gå drog han henne till sig och höll om henne. Hårdare och längre än vanligt.

Hon skrattade och motade bort honom.

– Få inga idéer nu! sa hon och log innan hon försvann ut.

Han ställde sig i fönstret och såg hur hon backade ut på gatan. Han höjde tveksamt handen i en vinkning. Hon såg honom inte. Så han knöt den istället och lät den falla till sidan. När hon hade åkt gick han långsamt ut i hallen. Han stack handen i fickan och tog fram en guldfärgad medalj,

lite större än en gammal femkrona. Såg länge på den. Slöt handen om den och klämde tills det gjorde ont. La tillbaka den i fickan och gick ut.

Han låste ytterdörren och blev stående på grusgången. Han lyfte ansiktet mot himlen och blundade.

Bad om kraft och styrka.

Efter en stund suckade han och gick bort till garaget. Därinne stod hans vinröda Jaguar.

Kort senare rullade han ut på gatan. Medan garageporten långsamt stängdes betraktade han huset som varit hans hem i nästan trettio år. Sedan körde han iväg.

– För sista gången, sa han tyst.

Men universum hade andra planer.